

Žalhostický ZPRAVODAJ

INFORMAČNÍ LIST OBECNÍHO ÚŘADU V ŽALHOSTICÍCH • ROČNÍK 9 • IV. ČTVRTLETÍ 2020 • ZDARMA

*Dobrý den,
milí spoluobčané,*

...tak už se nám nachýlil tento rok ke svému konci. Již tradičně nastává nejkrásnější čas. Jsou před námi vánoční svátky a oslavy Nového roku. Tento rok byl pro nás všechny úplně jiný. Příchodem nemoci COVID-19 a vládním omezení se nám trochu život v naší obci zastavil. Věřím, že se nám podaří úspěšně vše zvládnout a ztracený rok si všichni společně vynahradíme v tom následujícím. Chci poděkovat členkám SPOZU, které i přes nastalou situaci obětavě pokračovaly ve své práci a oslavencům doručily balíčky k narozeninám. Poděkování patří i zaměstnancům obecního úřadu, kteří se starají o to, aby naše vesnice byla krásná a čistá. I děvčata z kanceláře, které informují občany o všem co se u nás děje. Díky jejich práci jsme tento rok zvládli tak dobře.

DĚKUJI VŠEM ZA JEJICH ODVEDENOU PRÁCI!!

Co říci závěrem:

Všem občanům naší krásné malé obce přeji krásné prožití vánočních svátků. Svátky prožijte s rodinou, přáteli a vzpomeňte na lidi, kteří v tento čas nemohou být s námi nebo nás opustili.

Do nového roku 2021 Vám přeji hodně štěstí, lásky, zdraví a ať se všem splní co si přejí.

Zdeněk Javorek, starosta obce

Ohlédnutí za rokem 2020

Rok, který právě končí, byl zcela jiný a zvláštní svým průběhem. Hned na začátku roku začaly problémy související s nemocí Covid-19, které zasáhly do života nás všech a tedy i do dění v naší obci. Museli jsme zrušit naplánované akce, dobrovolníci šli roušky, kterých byl na jaře nedostatek, sháněli a rozvázeli jsme dezinfekci do domácností a snažili se pomoci těm občanům, kteří na to byli sami. Vládní nařízení uzavřelo školy a školky a z rodičů se stali učitelé. Přes léto jsme se mohli trochu nadechnout, aby v září znovu nastoupila omezení. I vedení obce se muselo se změnami „poprat“. Společenské akce jsme museli zastavit, ale investiční a stavební záměry jsme se rozhodli uskutečnit dle plánu.

Komunikace za školou:

Jedná se o komunikaci vedoucí k čp. 186 za školním hřištěm. Její šterkový povrch byl nahrazen zámkovou dlažbou. Bylo vybudováno i místo k vyhnutí protijedoucích vozidel. Stavební úpravy byly v celkové výši 1.161.683,- Kč, obec na ni získala dotaci z Ústeckého kraje ve výši 350.000,- Kč. Komunikace byla dokončena v červenci 2020 a již je využívána. Dnes již nehrozí

zablokování průjezdu vozidel a ani k jejich poškození.

Práce na nové komunikaci za školou

Zde je vidět výsledek. Krásná cesta ze každého počasí. Na obrázku je vidět v pozadí výhybna pro vozidla a v předu umístěná značka, která informuje o spolufinancování z krajských dotací.

Veřejné osvětlení:

ČEZ nám oznámil, že bude pokračovat s uložení svého vedení do země v naší obci a nám nezbylo nic jiného, než se přidat s naším veřejným osvětlením, které bylo umístěno na jejich elektrických sloupech. Jednalo se o tři poslední etapy (směr na Píšťany, ke škole a nad tratí). Na základě výběru (Pokračování na následující straně)

Osvětlení u hlavní silnice směr V. Žernoseky.

Ulice nad trať a osvětlení směr Píšťany

rového řízení byla dodavatelem stavby vybrána firma Kamil Círus, která mimo jiné zajišťuje servis stávajícího veřejného osvětlení v naší obci. Celkové náklady na tyto tři etapy byly ve výši 1 682 874,- Kč. Od kraje z programu POV jsme dostali dotaci 350 000,- Kč. Z obce byly odstraněny nevzhledné sloupky a dráty, lampy jsou ledkové a obec získá úsporu na spotřebě elektriky.

Mateřská školka:

Po zpracování nového projektu, vyřízení všech potřebných povolení jsme letos zahájili výstavbu nové mateřské školky v areálu naší školy. Výběrové řízení na dodavatele stavby vyhrála firma Smola-stavby, s.r.o. Litoměřice. Stavební dozor zajišťuje ing. Šebo a na bezpečnost práce dohlíží ing. Vrabliková. Dle plánu měla být do konce letošního roku hotova hrubá stavba, ale i zde zasáhla opatření spojená s Covid-19. Přesto se na školce pilně pracuje, letos bude hotová základová deska a všechny přípojky. Věříme, že i přes tyto komplikace (dodávky materiálů, nemocnost apod.) bude stavba dokon-

Betonování základů nové mateřské školky

Rozvod odpadů a betonování ztraceného bednění

čena dle plánu a děti si budou moci nové školky užívat již od září 2021.

Náklady na výstavbu nové školky jsou 9 200 000,- Kč.

Použití armatury do podlah

Finální základová deska

Kulturní dům:

Již několik let poslouchalo vedení obce, že je třeba opravit náš kulturní dům, hlavně střechu, podlahy. Tak jsme se rozhodli vaši žádosti vyhovět a zahájili jsme potřebné přípravy k realizaci. Nebylo to jednoduché a bylo to i časově náročné, ale podařilo se. S přípravami, stavebním dozorem a s výběrovým řízením nám pomohla a pomáhá i nadále firma Tendra, s.r.o. Dodavatelem stavby je firma Smola-stavby, s.r.o. Litoměřice. Odhad nákladů na rekonstrukci byl v částce 5,8 milionů korun. Během stavby se objevily vícepráce, které původní cenu navý-

Napadený trám houbou

Hniloba nosného trámu

Napadený nosný trám stropu houbou a červotočem

ší o cca 2 miliony korun. Dotace získaná na tuto akci je ve výši 2 miliony korun.

V rámci stavebních prací bude provedena kompletně nová střecha i s izolací (původní krovy po odkrytí ukázaly, že jsou napadeny plísní), budou vyměněna stávající okna za nová plastová, celá budova bude zateplena a zajištěna proti vlhkosti a hluku, zateplena bude i podlaha s novým tanečním parketem, topení bude uloženo do podlahy a tím zmizí „SAHARY“, které až dosud sál vytápěly a byly příliš hlučné (hlavně rušily při divadle a koncertech). Nové budovy i přilehlé prostory sálu jako např. podium, šatny, WC, restaurace. V celém objektu bude nainstalována nová vzduchotechnika. V budoucnu chceme náš kulturní dům využívat k pořádání koncertů, divadel, kina, plesů a nabídnout ho i okolním obcím a organizacím k využití. Některým z vás se možná zdá, že se jedná o velkou investici, ale je třeba si uvědomit, že kulturní dům byl stavěn v padesátých letech minulého století, za celá léta k žádným velkým opravám nedošlo a jeho poloha nedovoluje jeho prodej a nemůžeme ho nechat chátrat. Proto se zastupitelé rozhodli k jeho velké rekonstrukci, aby splňovat dnešní požadavky jak kulturní tak i sociální.

(Pokračování na následující straně)

Probíhající demontáž střechy sálu

Pohled shora: obr1. střeš výčepu

Pohled na připravený rastr na sádkokarton na sále

Materiál na stavbu střeš musel dopravit jeřáb s ramenem dlouhým 21m.

Na obrázku je vidět železná nosná konstrukce střešy. Příprava na zateplení a sádkokarton

Zateplení střešy vatou o tloušťce 24cm

Stavba nových krovů

MAS ČESKÉ STŘEDOHOŘÍ PŘIPRAVUJE NOVOU STRATEGII

MÁTE CHUŤ SE ZAPOJIT DO ROZVOJE NAŠEHO REGIONU?

Místní akční skupina České středohoří z.s. se sídlem Ploskovice 50, IČ: 27036952 (dále je MAS) zahájila přípravu **Strategie komunitně vedeného místního rozvoje (CLLD) v programovém období 2021 - 2027**. V následujícím období proběhnou setkání místních aktérů veřejného, podnikatelského a neziskového sektoru s cílem získat informace o stavu, potřebách a projektových záměrech na spravovaném území. Strategie je tvořena pro správní území obcí zařazených v Mikroregionech České středohoří, Porta - Bohemica, Svazku obcí Úštěcko, na území měst Litoměřice, Terezín a obcí Chodouny, Chudoslavice, Křešice, Liběšice, Mlékojedy, Polepy, Prackovice n.L., Vrbice a Vrstice.

MAS financuje rozvoj regionu již od roku 2009. Za tuto dobu rozdělila do území více než 150 milionů korun z Programu rozvoje venkova, Integrovaného operačního programu a Operačního programu

zaměstnanost prostřednictvím 189 zrealizovaných projektů. Podpořeny byly projekty místních samospráv, neziskového a podnikatelského sektoru. Dotační prostředky jsme zejména směřovali na úpravy veřejných prostranství, dětská hřiště, opravy památek, rekonstrukce školních učeben, komunitních center a podporu sociálních služeb. Podnikatelé čerpali nemalé prostředky na modernizaci svých podniků, zpracování a uvádění na trh zemědělských produktů a služby v cestovním ruchu.

Obrátit se na nás můžete i v případě, kdy plánujete modernizaci podniku, změny v chodu neziskové organizace či projekty směřované do oblasti ochrany životního prostředí. Uvítáme každého, kdo by se chtěl zapojit a přispět k rozvoji našeho regionu. Lze to udělat prostřednictvím formuláře, který je umístěn na webových stránkách <https://www.mascs.cz/scld-2021-2027> nebo nás můžete kontaktovat na emailu administrativa@mascs.cz nebo na tel. 417 639 613.

Změna výše nájmu obecních pozemků

S platností od 1.1.2021 dochází rozhodnutím zastupitelstva obce, ke změně nájmného obecních pozemků, které často slouží jako zahrady či tzv. ostatní plochy, sloužící převážně pro výkon podnikatelské činnosti. Nové výše nájmného jsou uvedeny přehledně v příložené tabulce.

Důvodem pro úpravu nájmného je skutečnost, že se nájmy v naší obci dlouhodobě neupravovaly a stávající výše je hluboko pod průměrem podobných pozemků, které běžně pronajímají obce České republiky. Nové ceny platí od nově uzavřených smluv a nemají dopad do způsobu rozhodování a určení pronájmu. Důležitou zprávou pro stávající nájemníky je přihlídnutí zastupitelstva k historickému užívání, tedy preferujeme prodloužení nájmu se stejnou osobou. Samozřejmě pokud zájem ze strany nájemníka bude trvat.

Pevně věříme, že se úprava nájmného setká s pochopením. Stále se jedná o velmi malou sumu, které se neblíží tržním (komerčním) nájům.

Typ pozemku	Cena za 1m ²	Poznámka
Zahrada	5 Kč	
Ostatní plocha	10 Kč	Plocha, využívaná zejména podnikatelskými subjekty, kdy účelem je generování zisku

Informace finančního výboru obce

Finanční výbor zastupitelstva obce se v letošním roce scházel k řešení a projednání finančních operací. Obec v současné době realizuje dvě velké investiční akce, tj. rekonstrukci kulturního domu a výstavbu nové mateřské školky.

Zastupitelstvo se rozhodlo po pečlivém zvážení, že bude řešit finance úvěrem ve výši 17 milionů korun. Hlavním důvodem byla nejistá situace a případné dopady nemoci Covid-19 na finanční prostředky státu a tím potažmo na obce a pak také proto, že nechce vyčerpat vlastní prostředky na účtech (3,5 milionu) a tím ohrozit plynulý chod obce.

Se stejnou pečlivostí byl sestaven rozpočet obce na rok 2021, kdy je předpoklad, že velké náklady spojené s investicemi pokryjeme plně z úvěru a vlastní prostředky budou sloužit jako rezerva. Nebudeme proto muset omezovat život a pořádání akcí, pokud nás k tomu nedonutí jiné okolnosti. Rozpočet je vyvěšen a jeho schválení naplánováno na pondělí 21. prosince. Ráda bych touto cestou poděkovala členům FV - panu Prokopcovi a Rotterovi za jejich aktivní přístup k řešení finanční situace. Vám všem přeji ZDRAVÍ, krásné Vánoce a hlavně v roce 2021 klid, pohodu a štěstí. **AV**

Školní ohlednutí za rokem 2020

Při hodnocení končícího roku 2020 není třeba chodit kolem horké kaše. Nezařadí se určitě mezi roky, na které vzpomene s úsměvem. Koronavirová epidemie jako novodobá zkouška odolnosti naší společnosti a schopnosti jejích vůdců přeházela naše životní priority. Nastavila jiná pravidla našeho soužití, zpomalila naše životy. Její razantní nástup na jaře vyvolal do té doby nevídaná opatření a omezení. Zasáhla ekonomiku, kulturu a také školství. O tom, jak se naše škola vypořádávala s novými způsoby vzdělávání, jsem už ve zpravodaji psal. Téměř čtyřměsíční zkušenost se ukázala velmi cennou při nástupu druhé vlny v polovině října. Zakoupení počítačů a jejich poskytnutí dětem, které patřičně vybavení neměly nebo se musely dělit se sourozenci, vyřešilo ten nejpálčivější problém, totiž možnost vzdělávat se na dálku prostřednictvím internetu. Oproti jaru se zlepšila pracovní morálka žáků, jejich přístup k plnění povinností, schopnost organizovat si svůj denní

program. Samozřejmě opět patří velké uznání a obdiv rodičům, případně dalším členům rodin.

Pochopitelně jsme s úlevou přivítali návrat prvňáků a druháků do školních lavic, i když byl spojen s nutností používat roušky, což je pro malé školáky velká zátěž. Na co se nesmí zapomenout, je fakt, že při podzimní „koroně“ nebyl ani na chvíli přerušen chod naší mateřské školy a školní jídelny. O tom, že si naše kolegyně v „první linii“ vedly dobře, svědčí i fakt, že se ve školce nevykytnul ani jeden případ nakažení. Důkladná a účinná opatření byla podpořena i tou potřebnou trochou štěstí... Děvčata, ze srdce vám děkujeme!

Další uvolnění opatření přivedlo do školy další žáky a přineslo výrazné zlepšení všeobecné školní nálady. Tak věřme, že brzy už budeme kompletní a že už další omezení naší práce nenastane!

Kromě zvládnutí distanční výuky muselo vedení školy řešit běžné provozní záležitosti -

malování školních prostor, výměnu oken. Krátce po nuceném přechodu na domácí vzdělávání byla zahájena přestavba fyzikárny na moderní multifunkční přírodovědnou pracovnu. Nepřítomnost dětí ve škole při hlučných stavebních pracích, to byla asi jediná výhoda, kterou omezení výuky přineslo. Zároveň začala rekonstrukce počítačové pracovny. Budou do ní pořízeny nové počítače, ty původní se přestěhují do tříd a budou využívány při běžné výuce. Obě významné akce jsou financovány z prostředků MAS (místní akční skupina) se spoluúčastí obce. Zde je příležitost našemu zřizovateli poděkovat!

Nastal Advent jako čas zklidnění, sebrání se, čas příprav na čas vánoční. Snad se na nás školáky nebude nikdo zlobit, že tak klidně nebudeme, že předvánoční čas využijeme k pilné školní práci. Přece jenom máme něco k dohánění! Tak nějak jsme si ten advent vybrali předem už v listopadu...Přesto přejeme všem klidné prožití adventu a krásné Vánoce. Do nového roku přejeme štěstí, pevně zdraví a radost z dětí! Ta je přeci pro nás všechny nejdůležitější!

Mgr. Vladimír Fiedler, učitel

Projekt MAP II na podporu vzdělávání v regionu je v plném proudu

Naše základní a mateřská škola jsou zapojeny od roku 2016 do projektu Místní akční plán I (MAP) od jejího počátku v roce 2016. Jeho druhé pokračování je nyní za svou druhou polovinou realizace.

Má za sebou řadu zrealizovaných workshopů a seminářů jak pro pracovníky školských zařízení, tak i pro rodiče a jejich děti, které navštěvují školy a školky na Litoměřicku.

Projekt MAP podporuje čtenářskou gramotnost ve spolupráci s Městskou knihovnou Litoměřice. Koordinátorka pro čtenářskou gramotnost realizuje programy čtenářské gramotnosti ve školách a školách, které se nemohou dostat na programy realizované Městskou knihovnou v Litoměřicích, nebo mají do knihovny obtížnější dostupnost.

MAP podporuje taktéž polytechnickou gramotnost. V řadě mateřských škol se uskutečnil workshop s dětmi pro práci s B-Boty (tzv. Beebot), což je programovatelná včelka, která napomáhá osvojovat si logické myšlení a tím tak děti učí první základy programování. Na jaře se chystá soutěž s Beeboty.

Během jarní koronavirové krize na jaře se tým projektu MAP musel adaptovat na nastalou situaci a převést téměř všechny aktivity do online podoby. Aby tým MAP i nadále mohl podporovat čtenářskou a polytechnickou gramotnost, natočil spoustu zajímavých videí, které jsou zveřejněny na facebookových stránkách projektu MAP. I. I v současných koronavirových podmínkách celý tým nelení a připravuje ve spolupráci s Badatelskou akademií Datel další sérii interaktivních videí. Snad se dílo v brzké době podaří.

Je toho tedy spousta, co se již odehrálo, a ještě bude odehrávat. Všechny tyto aktivity by nebylo možné zorganizovat bez vzájemné kooperace realizačního týmu MAP, Řídícího výboru, pracovních skupin, zástupců škol a dalších důležitých aktérů. Ani projekt MAP se neobejde bez pořádného plánu, který dává jejich práci směr. V projektu MAP vzniká „Místní akční plán vzdělávání“ jehož součástí je analýza území, dále Strategický rámec a Akční plán aktivit.

Strategický rámec MAP (SR MAP) je jedním z důležitých dokumentů projektů MAP. Strategický rámec definuje prioritní oblasti rozvoje školství, které je potřeba na území řešit. Každý MAP si stanovuje své prioritní oblasti na základě potřeb daného ORP.

Náš Strategický rámec MAP je stanovený pro území SO ORP Litoměřice. Na základě diskuze s aktéry ve vzdělávání se vytyčilo 5 prioritních oblastí, ke kterým byly stanoveny cíle, a to včetně aktivit, které mají daný cíl naplnit. Součástí je i seznam investičních projektových záměrů, které pomáhají dané cíle naplňovat. Mezi tyto investiční záměry patří například rekonstrukce budov škol, modernizace učeben, nákup školních pomůcek apod.

Strategický rámec plní mimo jiné další funkci. Schválený Strategický rámec MAP (SR MAP) a jeho aktuální verze se zasílá prostřednictvím kraje na Územní dimenzi MMR (Ministerstvo pro místní rozvoj), která jej zveřejní na svých webových stránkách. Zároveň použije došlé SR MAP k plánování dalších výzev tak, aby byly prostředky vynakládány účelově, tj. na aktivity, které jsou potřeba. Z tohoto důvodu každé školské zařízení, které chce reflektovat na určitou výzvu musí doložit soulad s MAP a to tím, že jeho projektový záměr je uveřejněn ve schváleném Strategickém rámci MAP.

Aktualizované znění Strategického rámce je možné najít na webových stránkách projektu MAP.

Veškeré informace k projektu najdete na stránkách projektu www.maplitomericko.cz nebo na Facebookových stránkách MAP ORP LITOMĚŘICE. Projekt MAP ORP LITOMĚŘICE II s registračním číslem CZ.02.3.68/0.0/0.0/17_047/0008586 je financován z prostředků EU v rámci OP VVV (MŠMT).

Pevně věříme, že spolupráce se školami a dalšími aktéry se bude i nadále vyvíjet v příjemné atmosféře, za což je tým Mapáků, jak si říkají, velmi vděčný. Pokud chcete být pravidelně informováni o novinkách, které se dějí v projektu MAP, neváhejte se připojit k odběru novinek na webových stránkách či Facebooku.

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

ROZHOVOR s Vladimírem Fiedlerem

ASI NENÍ NUTNÉ JAKKOLIV DLOUZE ROZEPISOVAT ČI KOMENTOVAT, KDO JE VLÁDA FIEDLER A JAKÝ MÁ K NAŠÍ OBCI VZTAH. S RESPEKTEM MALÉHO ŽÁČKA, KTERÝ V SOBĚ I PO LETECH DRŽÍM, SE SMĚLE POUŠTÍM DO DOTAZŮ...

■ **Máš ve svém archívu takovou příhodu ze školy, která tě dokáže vždy rozesmát a neomrzí? Ideálně nějakou provedenou časem?**

Za svou dlouhou učitelskou kariéru jsem zažil spoustu legrace a různé příhody. Většina z nich začala jako vážná záležitost, legrace se z nich stala až ve vzpomínkách... Ovšem legendární školní příhodu často vyprávěl bývalý, rovněž legendární, ředitel Vladislav Kvapil. Odehrála se v šedesátých letech. Po teoretickém proškolení zaměstnanců školy o bezpečnosti práce byli tito odvedeni do školní dílny, kde přišla velká chvíle pana školníka Fr. Trnky. Po krátkém proslovu o bezpečném zacházení s elektrickými pracovními stroji zapnul okružní pilu, chopil se připraveného prkénka, které slavnostně přeřízl... Ovšem i s přívodním elektrickým kabelem... Pan Kvapil byl vynikající vypravěč, já jsem to zestručnil.

■ **Dokáže tě na tvé práci ještě něco překvapit? A pokud ano, co to bylo naposledy?**

Dlouho jsem si myslel, že mě už moc věcí překvapit nemůže, ale začíná mě překvapovat, spíš zarážet, že do školy začínají chodit (některé) děti, jejichž rodiče si myslí, že teprve teď bude zahájena jejich výchova - jsou na školu nepřipravené - sebeobsluha (oblékání, zacházení s přiborem), respektování autority (neposlouchám rodiče, proč poslouchat nějakou cizí paní?). My se samozřejmě takovému děcku věnujeme a snažíme se leccos napravit, dohnat... Ale někdy to vypadá, že naše pomoc není žádoucí. Doufám, že nenastupuje nějaký nevhodný trend... A co mě překvapilo naposledy? Překvapuji sám sebe, jak jsem se během relativně krátké doby „zrestartoval“ do role učitele, že mě jako třídního baví se o ty „unudlanky“ starat a že mě učení nevyčerpává, naopak mi dává velkou porci energie.

■ **Kdybys měl přidělit žalhostické škole pět přívlastků, jaké by to byly a proč?**

Přátelská - myslím, že celkové prostředí a atmosféra školy nevyvolávají v dětech negativní pocity. Takové to ranní bolení břicha bývá spíš projevem nechuti opustit domov a jít plnit školní povinnosti, často jediné povinnost, kterou dítě má....

Rodinná - to dost souvisí s předchozím přívlastkem. Myslím tím, že do naší školy chodí už třeba pátá generace z jedné rodiny. Nebudu uvádět jmenovitý příklad, nechci někoho opomenout. Není působivějšího zá-

žitku, než když se po školních chodbách při oslavě výročí školy vedle sebe procházejí prarodiče, rodiče a jejich děti. Dědeček ukazuje vnukovi, ve které třídě seděl v první lavici a vnuk mu říká: „Dědo, teď tam sedím já... ale máme asi jiné lavice!“

Tradiční (přesto moderní) - zastáváme tradiční výchovné hodnoty - slušnost, zdvořilost, respekt k rodičům, prarodičům a následně k lidem, kteří jsou oprávněni se podílet na utváření nové osobnosti. Přitom naši učitelé vykazují netradičně velkou míru pochopení a respektu k dětem, máme nadstandardní vztahy se žáky, v hodnocení chování se zhoršená známka (maximálně „dvojka“) objevuje výjimečně. Vymizela agresivita mezi dětmi, drobné náznaky počínající šikany (převážně ve verbální rovině) jsem okamžitě řešeny. Při výuce používáme zajímavé vyučovací metody, běžné je projektové vzdělávání.

Vybavená - od roku 2007 se naše škola stala jednou z nejhezčích škol v okrese. Nové odborné pracovny v podkroví (pro hudební výchovu, výtvarnou výchovu, cizí jazyky, kabinety). V současné době probíhá rekonstrukce počítačové pracovny a stará fy-

zikárna se proměňuje v multifunkční přírodovědnou pracovnu.

Perspektivní - všechny výše zmíněné úpravy nám umožní poskytovat ještě kvalitnější vzdělávání našich žáků. Plně kvalifikovaný pedagogický sbor má všechny předpoklady úspěšně provést naše děti základním vzděláním a připravit je na další kariéru. Ekonomicky nevýhodný nízký počet žáků ve třídách je ale lze říci luxusním předpokladem k zabezpečení výše uvedených výhod. Neumím si představit, že bychom byli rodinní, přátelští, vstřícní v současné vysoké kvalitě, kdybychom měli třídy „nabouchané“ na 30 žáků. Individuální přístup pomáhá dětem se vzdělávacími potížemi i pro všechny je dostatek prostoru uplatnit svou osobnost. Věřím, že všeobecné snižování počtu žáků ve třídách pomůže zlepšit kvalitu celého českého školství.

■ **Co bys vzkázal našim čtenářům, občanům Žalhostic?**

Za dlouhou dobu mého „ředitelování“ jsem se setkal s mnoha názory

na naší školu. I s názorem, že školu obec nepotřebuje, vždyť do města je to kousek... Slyšel jsem mnohá srovnání s městskými školami týkající se vybavení pomůckami, aprobovanosti učitelů, náročnosti výuky... Nebudu se pouštět do rozvěklých rozborů. Naše škola dnes nabízí plnohodnotné základní vzdělávání, naši žáci jsou úspěšní u přijímacích zkoušek, u maturit, studují na vysokých školách. Přitom prožili pohodové dětství se svými kamarády z nejbližšího okolí. Jsou součástí našeho několika-generačního společenství. Patříme k sobě. Proto mám jen jeden vzkaz - dopřejte svým dětem to, co jste mnozí sami zažili. Klidné, pohodové dětství bez stresů a strachu z neúspěchu a vzdělávání ve škole, kde budou vnímány jako vlastní!

Přeji všem pevné zdraví!

**Mgr. Vladimír Fiedler
a Honza Waldhauser**

ŽALHOSTICKÉ ŽENY

Ani Covid-19 nezastavil čas a tak i v tomto čtvrtletí jsme popřáli našim jubilantům. V říjnu to byli paní **Steklá Marie, Pucková Miloslava, Hadravová Soňa** a paní **Šnidauf Petr, Výboch Jiří, Stehlík Jaroslav** a **Nevečeřal Jiří**, v listopadu pan **Kučaba Karel** a **Alena Vacková** a **Antošová Erika** a v prosinci jsou to pan **Oncirk Bohumil, Mikovec Ferdinand** a **Kuželka Václav**. Všichni oslaveni obdrželi blahopřání a dárkový balíček. Dárky jsme předávali osobně, jak to nouzový stav dovolil. Všem jubilantům blahopřejeme.

Bohužel i smrt patří k životu a zasáhla v naší obci čtyřikrát. Zemřela paní **Libuše Vaňková, Marie Martínková, Marie Lepší** a **Zdeňka Palánová**. Zdeňka byla členkou našeho spolku, vždy obětavá, plná energie a plánů. Moc nám bude chybět. Všichni ti, kteří nás opustili, si zaslouží naši tichou vzpomínku a úctu. Za SPOZ **AV**

SONO (Sdružení pro nakládání s odpady) a odpady v roce 2021

Od roku 1994 funguje na našem okrese SONO, jehož vlastníkem je celkem cca 90 obcí. Obce pronajímají skládku firmě SONO PLUS s.r.o., která skládku provozuje. Vlastníkem firmy je Sdružení obcí. Hlavním cílem je zajistit možnost ukládky odpadu a pomocí obcím s odpadovou problematikou. A že jí není málo.

Od ledna 2021 platí nový zákon o odpadech a tím dochází k velkým změnám v evidenci odpadů pro obce. Zákon navyšuje poplatek za uložení odpadu do země, ale je tu možnost, kdy obec může platit nižší sazbu. K tomu ale musíte přispět Vy, občané. Doloží-li obec, že díky separaci produkuje komunální odpad v limitu do 200 kg na občana za rok, bude platit pouze 500,- Kč za tunu, překročí-li limit, bude platit 800,- Kč za 1 tunu. To se vše samozřejmě promítne do ceny poplatku pro Vás. Zatím platíme poplatek ve výši 500,- Kč na občana a rok (ve srovnání s okolními obcemi a Litoměřicemi je to opravdu málo), což je celkem cca 205 tisíc do rozpočtu obce. Obec ale zaplatí jen za likvidaci komunálního odpadu (černé popelnice) 410 tisíc za rok a k tomu ještě hradí vývoz separovaného odpadu (železo, papír, plast, sklo, jedlé oleje, textil), bioodpadu, velkoobjemného odpadu a vše, co odložíte. Ročně tak vydá cca 900 tisíc za likvidaci odpadu. Svoz nebezpečného odpadu hradí

pro své členské obce SONO.

Od ledna dojde k navýšení ceny za vývoz komunálního i separovaného odpadu od svozové firmy o cca 7 % proti letošnímu roku. Proč tento dlouhý úvod? Prosim, odkládejte do popelnice skutečně jen to, co tam patří, dávejte ji k vývozu, když je skutečně plná. Svozová firma vyveze popelnici i když je ji jen půlka, účtuje nám stejně, jako by byla plná. Separujte, kontejnerů je po obci dostatek a ten kousek k nim přece každý dojde. Jen pro informaci, po jednání zastupitelstva 23. 11. jsme jen namátkou nakoukli do připravených popelnic. Ze sedmi popelnic nebyla ani jedna plná, dvě maximálně do 3/4, ale ve všech byl odpad, který patřil do separátu a nebo bioodpadu. Kdyby se pořádně vytřídil, byla by popelnice

stěží poloviční. A to je ten kámen úrazu - neřídíme dostatečně.

Prosim, dejme si předsevzetí do nového roku, že se polepšíme a budeme opravdu třídit tak, jak to vyžaduje zákon, ale hlavně příroda. Nechceme přece, aby se naše děti a vnoučata „brouzdala“ v odpadcích, odpadky aby plavaly v moři a byly do nich zamotány ryby. Samozřejmě, hledají se technologie na další zpracování (spalovny, granulace apod.), ale hlavní je na nás všech! Jen pro Vaši představu, v naší obci se za jediný rok vyprodukuje a vyveze cca 213 tun komunálního odpadu (počítáno jenom z Vašich černých popelnic), tj. 415 kg odpadu na každého občana naší obce. Strašné číslo.

Udělejme vše proto, aby bylo na konci roku 2021 menší. **AV**

KAM S NÍM?

S odpadem, kam vlastně ty naše odpadky vyhazovat?

My v tom máme jasno, třídíme o 106, ale musím přiznat, že motivace poněkud chybí. Tím chci říct, že naše rodina to má už zažité a bereme to jako normální. Ovšem, pokud by s tříděním chtěl někdo začínat, tak k tomu v podstatě nemá moc motivaci. Platí za odpad jako každý občan a za dva týdny tak akorát naplní svou popelnici i když tam hází papír, plasty i sklo... tak co, proč by vlastně měl o třídění uvažovat?

Na to nedokážu jednoduše odpovědět. Má se od příštího roku odpad opět zdražovat, ale protože nás „netřídíč“ příští rok vyprodukuje stejné množství odpadků, tak se pro něj nic nezmění, bohužel v tuto chvíli pro něj není důvod třídit.

Situace je odlišná pro vícečlennou domácnost, jako jsme třeba my. Když bychom měli do popelnice strkat všechnen odpad, co za 14 dní vyprodukujeme, tak bychom potřebovali... vlastně nám by stačila asi i ta jedna, když neuvažujeme biologický odpad, který dáváme na kompost, či popel z krbu. Takže my jsme vlastně spojili příjemné s užitečným. Ale počkat, je přeci jedno kolik máme popelnice, vždyť stejně platíme za hlavu a ne za nádobu - to by se však mělo do budoucna měnit a pak už tam ta motivace bude vyšší.

Na druhou stranu tu je i demotivace, či spíš alibismus, proč vlastně netřídit. Mezi nejčastější důvody a výmluvy patří, že jsou popelnice daleko, pořád jsou plné a že to doma není kam dávat, není čas s tím někde chodit a v neposlední řadě také, ono alibistické: je to moc složité, co já vím kam mám vlastně ten papír hodit, když má na sobě kus plastu.

Zkusme si to postupně probrat. Za prvé, popelnice jsou tam, kde na ně je v obci místo a kam můžou popeláři dojet svým vozem, jinde být nemůžou. Dokonce jich na oněch místech ani moc víc být nemůže. V tomto směru by se snad dalo do budoucna uvažovat

o nějakém tříděném odvozu přímo od domů, ale to je zatím spíš zbožné přání. Kontejnery pak bývají plné protože je odpadu čím dál víc ale místo na kontejnery se nějak zvětšit nechce. Pokud by se vyváželo častěji, asi by to tento problém vyřešilo... ovšem aby se pak nemuselo v budoucnu vyvážet i 2x denně. Že nemáte v dnešní době čas na třídění? Kdo ho dneska má nazbyt. No a v posledním bodě musím sám uznat, že nám to výrobci obalů nijak neusnadňují, alespoň někteří. Pokud nejsem schopen rozlišit, jestli je to z papíru, nebo z plastu, tak to bohužel musím hodit do komunálního odpadu, jinam to nepatří. A výrobci obalů, ale vlastně obecně všichni výrobci by měli své výrobky umožnit jednoduše recyklovat.

Nejlepší a nejjednodušší by samozřejmě bylo odpady vůbec neprodukovat, o což se doma všichni snažíme, ale něco bez obalu prostě sehnat nejde. Pokud trh nenabídne řešení bez obalů - myslím celý trh, ne jenom lokální obchůdky bez obalů, ve kterých pravidelně také nakupujeme, tak se moc nezmění a my se v těch odpadcích budeme koupat, tak jak se to už děje v některých částech světa.

A proč vlastně platit za odpady příští rok zas víc? No protože odpadový průmysl je teď v koncích. Má se přestat skládkovat, už bude jen spalovat, ale nikdo nové spalovny u města mít nechce a je to celé postavené na hlavu, prostě to spálit a šup, jak pěkně jsme se toho zbavili - tím neobhájí skládky, tam je myšlenka stejně zvrhla, prostě to zahrabat a šup, jak pěkně jsme se toho teď zbavili...

Ne, opravdu jediná rozumná cesta je odpady neprodukovat, to málo odpadu musí jít buď zrecyklovat, nebo zkompostovat, jiné východisko nevidím. Vždyť si stačí spočítat, že pokud každý denně vyhodí třeba 100g libovolného odpadu, je to pro zemi přínos 7,5 miliard (lidí) x 100g = 750tisíc tun odpadu.... denně! Za rok tak 273 milionů tun - to je sakra velká hromada. Pak se není čemu divit, že se nám to tu začíná hromadit a nezačneme-li jednat hned, zahrabeme se v odpadcích až po uši.

Doufám, že jsem tímto článkem dokázal někoho přesvědčit, že třídit odpad ještě smysl má. **V. Rotter**

Spousta vzpomínek na léta prožitá v Žalhosticích

HANA KUBÁNKOVÁ, ROZENÁ SOBOTKOVÁ - 3. ČÁST

Naši si v roce 1957 koupili malý domek, je to číslo popisné 67, který táta neustále zveleboval a upravoval. Byla to vlastně bývalá hospůdka a vinárna. Prý bylo v minulosti ve vsi až 5 takových hospod a vináren, kde podávali nejen pivo, ale samozřejmě i domácí víno. Tak se mí rodiče vlastně v Žalhosticích usadili natrvalo.

Nemohu nevzpomenout na léto roku 1968. V srpnu jsme právě malovali. Vše bylo vystěhováno ven před dům, když nás překvapila dlouhá, nekonečná řada tanků, které se řítily za hrozného rachotu dál na Prahu. Ve věžích každého tanku voják, který třímal v rukách nějakou zbraň, většinou samopal. Není to milá vzpomínka, ale nemohu na ni nikdy zapomenout. Mladý Ondřík prý byl jedním z těch, kteří namalovali na viadukt dole v zatáčce nápis o tom, aby Rusové táhli domů. Byl pak prý za to dva roky ve vězení.

Já a bratr jsme po maturitě na litoměřickém gymnáziu odešli studovat do hlavního města, já jsem se tam vdala a natrvalo zůstala bydlet v Praze. Narodili se nám naši tři synové, i když musím přiznat, že nejmladší Ondřej se narodil v litoměřické porodnici. Byla jsem s dětmi u rodičů a užívali jsme si sluníčko na naší pěkné zahradě. Měla jsem se ten den přesunout do Prahy. A najednou to přišlo prostě tak rychle, že už jsem do Prahy ani nevyjela. Na porodnici v Litoměřicích mám velmi hezké vzpomínky, bylo to v srpnu 1983, dnes prý je v tom místě seniorský dům. Ale v té době tam byla porodnice, zrovna po rekonstrukci, a péče o maminky a miminka byla daleko lepší než ve vyhlášené pražské porodnici v Podolí, kde se narodili naši starší synové. Se všemi třemi syny jsme si pak pobyt u rodičů na zahradě v Žalhosticích pěkně užívali.

Bratr se pak po svých různých životních peripetiích usadil nejdrív v Trenčine, jako sportovní psycholog armádního střediska Dukla Trenčín, pak se s manželkou a synem přestěhoval do Prahy. Nakonec se po svých

dalších různých životních peripetiích vrátil před zhruba 5 lety do Žalhostic, usadil se v našem domku na okraji obce a náš dům převzal do své péče.

Já jsem se po delší mateřské dovolené, naši tři synové mají celkový rozeskup jen 5 let, vrátila jako redaktorka zahraničního filmového vysílání do tehdejší Československé televize. V televizi pracoval většinu svého profesního života i můj manžel, jako šéfredaktor hudby a filmového vysílání. V televizi jsme se vlastně i seznámili. Synové nám teď už odrostli. Jsou velmi úspěšní, nejstarší Petr je profesionální vědec, astrofyzik, momentálně má tříletý kontrakt v Jižní Americe v Chile na druhý největší observatoři na světě, kde se buduje obrovský areál s nejmodernějším a největším pozemským dalekohledem. Ten bude mít speciální úkoly. Například pozorování celé oblohy, která naši zeměkouli od severu k jihu a od východu k západu obklopuje a pořizování fotografických snímků denní a vesmíru. Třeba bude Petr jedním z prvních lidí na Zemi, kteří uvidí opravdového mimozemšťana. Petr je ženatý a má se ženou Martinou krásnou holčičku. Prostřední syn Jan žije v Praze, má krásnou rodinu se třemi dětmi a nejmladší syn Ondřej žije už dlouhodobě v Paříži, kde si našel i svou životní partnerku a jak se zdá, ve Francii už asi zůstane. Už jsme se s tím skoro smířili.

Můj táta se i v důchodu věnoval svému koníčku, zahradničení a sklízel svým umem a péstitelským štěstím ocenění jako bylo např. při soutěži O nejlepší jablko na litoměřickém výstavišti v rámci Zahrady Čech.

S maminkou jsem se velmi sblížila po narození dětí, maminka byla úžasná babička, a protože už byla v důchodu, měly jsme na sebe dost času. Maminka šila, pletla a vůbec si babičkovství velmi užívala. Trávily jsme spolu hodně času, maminka a táta své vnuky milovali, těšili se z každého jejich úspěchu tak, jak se jen praro-

diče mohou ze svých vnoučat těšit.

S maminkou jsme jezdily na měsíční pobyty do Harrachova, ona se starala o kuchyň a já o vyvětrávání potomků. Pak, když už se synové mohli sami o sebe postarat a když už bylo možné vycestovat, brávala jsem maminku na kratší poznávací i pobytové zájezdy do ciziny. Byly jsme spolu například v Paříži, v Londýně, na poznávacím zájezdu v Holandsku a Belgii, na francouzské Riviéře, maminka také byla v době prázdnin u manželovy sestry v Savojských Alpách a s námi několikrát v Chorvatsku nebo při našem putování po zemích českých.

Když táta v roce 1999 zemřel, byla maminka několik let sama v našem domku, ale kvůli hroziící trombóze jsem si ji pak vzala do Prahy. Maminka u nás zůstala deset let, naši synové dospěli a odešli do svých nových domovů.

Maminka se pak po deseti letech strávených u nás v Praze vrátila zpět tam, kde prožila většinu svého života. Do Žalhostic.

Vážení občané Žalhostic, vím, že váš dnešní život je úplně jiný, vaše děti mají spoustu příležitostí, jak se vyřádit ve spoustě akcí, které pro ně pravidelně připravujete. Dozvídám se to z webových stránek vaší obce a dovoluji mi, abych vaši starost a péči ve prospěch obce, ve které žijete a kterou pomáháte budovat, brala jako pokračování úsilí a snah nejen mých rodičů a lidí, kteří v ní bydleli a žili před vámi, protože stejně jako oni i vy jistě chcete, aby se zde lidem dobře a spokojeně žilo.

Proto prosím přijměte v souvislosti s úmrtím mé maminky, paní Zdenky Sobotkové koncem dubna 2020 mou vzpomínku na dva občany Žalhostic, kteří pomáhali budovat tuto krásnou obec po strašlivé světové válce, přišli do ní se svými ideály a byli zde šťastní. Ve vesnici pod Radobylem, kde prožívali své dny radostně i ty, které nebyly přímo zalité sluncem. Takový je život. Žalhostice je ale na oplátku nikdy nezklamaly.

S úctou,

Hana Kubánková, rozená Sobotková

Žalhostice, zastupitelstvo, zpravodaj a moje sestra

Obec Žalhostice je celkem příjemná obec, kde chybí (naštěstí) větší obytné sídlištní komplexy. Celá je prakticky „přichýlená“ k dominantnímu kopci Radobýl, důležité řece Labi, k velmi frekventované silnici z Litoměřic do krajského města. Obec protínají dvě důležité železniční tratě. Bývaly zde i prosperující provozy průmyslového charakteru i provoz pro zpracování vinných hroznů. V padesátých a šedesátých letech řezník, švec, obecní prádelna, pekárna, tři obchody s potravinami (jedna z toho mlékárna) a dvě hospody plus Vinárna pod Radobylem. Samozřejmě byla a je škola (pro několik

okolních obcí), nádraží, knihovna, taneční sál a bylo tady dokonce i obecní koupaliště s tanečním parketem na Ostrově.

Ostatně - na to vzpomínala již sestra...ne třeba se k tomu vracet.

Co je tady teď?

Několik autoservisů, firma se stavební autodopravou a zemními stroji bratrů Waldhauserových, nové soukromé Vinařství pod Radobylem, větší přepravní firma s nákladními vozy. Nově zasítované pozemky pro bytovou výstavbu. Objekty jako škola, nádraží, jeden obchod a taneční sál. A pár penzionů...ale také několik záhadných firem

u železničního viaduktu směrem na Píšťany, o kterých - myslím si - ani občané obce nevědí, čím se zabývají.

Zastupitelstvo a občané...

Současné námi občany zvolené zastupitelstvo v čele se starostou - podle mě - nějakou přílišnou aktivitu nevykazuje. Obec neprosperuje.

Stagnuje...

Stačí se třeba podívat na webové stránky a kulturní program na rok 2020. Chybí největší informace a je vidět, že se o stránky

(Pokračování na následující straně)

nikdo nestará. Nejsou aktuální, jsou zastaralé (dokonce ještě z roku 2019). Pokud vím, tak se ani nijak zastupitelé neprojevují na těch sporých obecních akcích jako jsou ples, předvánoční či úklidové aktivity. Doce-la rád bych věděl, jaké jednotlivé úkoly od starosty dostali na starost...a že těch problémů je v obci dost.

Nás, co bydlíme směrem od obecního úřadu směrem na Litoměřice například stále otravuje to, že nemáme slibované chodníky a před auty musíme opravdu „uskakovat“. A to, že se kolem nás a v obci zásadně nedodrží zákonem omezení rychlosti v obci a pořádají se tady - hlavně mezi motocyklisty - dokonce i závody??? Několik jich tady pravidelně k večeru jezdí určitě více než stovkou..Před rokem a půl mě místostarosta na moji stížnost ve věci nedodržování rychlosti v obci odpověděl - když jsem chtěl, aby zastupitelstvo konalo - že jednali na PČR i s majitelem CZ Beton. A že budou jednat dál... Od té doby tady ani jednou PČR rychlost vozidel neměřila. Můžu vědět, proč?

Zastupitelstvo neřeší již minimálně 25 let ten doslova a do písmene „bordel“ ve věci bývalé Rybeny n.p. ? Ty trosky... To je tedy „vizitka“ obce! A ten pohled z vlaku, když jedete kolem bývalé „Lany“. To si tam nemo-hou ty záhadné firmy pozemky, na kterých podnikají, alespoň uklidit? Když už tam nechtějí vybudovat třeba parčík? Co na to zastupitelé?

Vím, že někteří občané jsou stále ještě aktivní. Ale není jich moc - což je škoda. A hlavně mladí se v obci - podle mě - nijak zvláště neprojevují. V aktivitách ve prospěch obce i pro sebe...škoda - podle mě na ně nikdo ze zastupitelů nemá vliv a ani se nesnaží je pro práci pro obec získat neřku-li nadchnout....A těch pár akcí, které přetrvávají? Neckyáda? Není pro ni prostředí. Turnaj ve stolním tenise? Dobře. Ale nevím, proč nás pan Hamerník informoval o stolním tenise ve světě?!?! Hastrmánek a Strašidlák? Akce existující, ale jen díky obrovské obětavosti stále stejných nadšenců. Oslava (parodie?) 1.máje v loňském roce? Pro koho? Co vím, tak v Žalhosticích se oslavy „Svátku práce“ nikdy nekonaly. Senzace by byla, kdyby se Žalhostičtí jako průvod - tak jako v minulosti - vypravili do Litoměřic. To bych bral. A tam, na Mírovém náměstí, „manifestovali“...to by byla „pecka“ - a byli by nesmrtelní. A měli by davy přihlížejících k dispozici. Dobře - pochodovali si sami pro sebe. Smysl mi ale chybí...

Zpravodaj.

Kde jsou jsou ty časy, kdy bylo ve Zpravodaji příspěvků opravdu dost. A různých. Informace o škole a poděkování oběta-

vým občanům a zpráva o pingpongovém turnaji - dobře - ale opravdu nevím, co tam dělal příspěvek o historii stolního tenisu ve světě nebo zábavný vědomostní test...úvaha o práci doma a o jaru u řeky nebo o atmosféře kolem koronaviru v obci - no dobře, napsal to místostarosta...tak proč ne...když nepíše nikdo jiný?!?!

Zpravodaj by měl informovat - pokračovat třeba v tom, o čem začal - jak si představují práci pro obec další jednotliví zastupitelé v čele se starostou a místostarostou. Informaci o tom, že v obci byl založen třeba sportovní oddíl, motoristický klub (autoservisů je tady dost) nebo klub chovatelů holubů... Přihlásil se spolek Žalhoheat, tak se snad „krok za krokem“ alespoň trochu „blýská“ na lepší časy...

Občané by určitě místo obřích fotografií a tištění na luxusní papír určitě spíše uvítali další informace - jak pokračuje oprava sálu U tří lip a kde jsou problémy a kdy bude opraven. A kdo bude provozovat tamní hospodu, když já mám informace, že Petr Kalcovský již nechce...Proč nepokračuje seriál o domech v Žalhosticích, uživatelích a majitelích v minulosti a současnosti. Jaká firma obhospodařuje pozemky po bývalé koželužně a jak probíhá prodej - možná by občany zajímalo, kolik stojí čtvereční metr a vůbec jaké jsou podmínky pro koupi. A co z toho má obecní pokladna? Proč se radikálně neřeší bývalá Rybena n.p. Proč se firmy, které podnikají v regionu více neprezentují ve Zpravodaji obce? Bývá tady na chatách dost mimožalhostických, tak proč se jich nezeptat, jak se jim tady líbí, jak jsou spokojeni... A vůbec - proč se ve Zpravodaji nezveřejní anketa o tom, jak se tady líbí nám občanům - co nám tady chybí - ale to by zastupitelé museli zajít mezi občany a ne jen „vysedávat“ na OÚ a lákat občany na veřejné zastupitelské schůze...Já nechodím a myslím si, že oproti minulosti nechodí nikdo...Proč taky...když jsem na vlastní oči viděl, jak se zastupitelstvo v čele se starostou např.“vy-pořádal“ s velmi aktivním a oblíbeným podnikatelem Cízem?

Spousta vzpomínek na léta prožitá...

Škoda, že na Žalhostice minulosti nevzpomínají občané zde bydlící, ale někdo, kdo tady již minimálně 50 let nebydlí. A v obci a pro obec ani nebyl nikdy aktivní - moje sestra. Na druhou stranu - pravda je, že hlavně otec, ale i maminka, byli ti, kteří se snažili toho pro obec udělat dost - hlavně tedy táta, učitel a patriot obce. Ostatně, to vzpomínala sestra a měla v tom pravdu. Bohužel však tak, jak to bývá, při příležitosti výročí historie existence (?) obce si na něho ale vůbec nikdo nevzpomněl. Nebo na pana

Vošického, Dopitu, Švece, Jebouska, dědu Franka aj., kteří se snažili také...

Moje sestra ve vzpomínkách bohužel překrucuje pravdu. Maminka původně nebyla zdravotní sestra, ale sociální pracovnice. Když se v roce 1946 v obci u Nymburka rodiče brali, tak otec maminky moc nadšený nebyl - chtěl pro svoji dceru někoho „lepšího“, ne chudého učitele. Ale podvoil se dceří a dokonce chtěl koupit novomanželům v Poděbradech vilu. Jenomže táta z furianství prohlásil, že on se o rodinu postará a protože v pohraničí byl nedostatek učitelů a sociálních pracovníků, tak táta zažádal a obratem oba dostali v Jáchymově práci a bydlení...kromě toho táta neměl učitelskou aprobaci a učil na „čestné“ slovo. Jinak by na nymbursku stejně moc dlouho neučil, tam se hlásili po válce o místa aprobovaní učitelé...takže žádné velké vlastenectví. Táta byl původně národní socialista, pak komunista, máma bezpartijní, ale kariérově mnohem úspěšnější. Táta opravdu žil pro školu a obec a inicioval tady hodně akcí (v pískovně u Píšťan dokonce tvrdě prosazoval vybudování pláže - je tam dosud), ale ač se snažil třeba být ředitelem základky - opravdu o to hodně stál - tak tady byli vždy „lepší“ soudruzi a soudružky - hlavně ne ze Žalhostic a tak mu radost neudělali. Nakonec ho v roce 1972 ze strany vyloučili - neuměl se obhájit za aktivity kolem roku 1968 a nesouhlasil se „vstupem“. Nikdo se ho nezastal - dostal trest - přeložili ho dosloužit do důchodu na Zvláštní školu v Ústěku...nebyl sám, jezdilo tam z Litoměřic více potrestaných učitelů. Sestra vzpomíná, že se o nás - maminka pracovala na KNV v Ústí nad Labem - staral přes týden hlavně on. Není to ale vůbec pravda - maminka žila jenom pro rodinu, táta hlavně pro školu a obec (byl funkcionářem Národního výboru a ve Spolku zahrádkářů a hlavně rád schůzoval). Přes víkend vařila i do zásoby, vyprala, vyžehlila, pospravovala věci, v týdně připravovala - než odjela vlakem do ÚL - snídaně a vařila každý den teplé večeře. To naučila i nás, děti. Táta rozhodně ne...

Co závěrem?

Rozhodně by se v Žalhosticích dalo žít příjemněji a obec má pro to všechny předpoklady. A nebere si příklad ani z okolních obcí. Zastupitelstvo Píšťan, Velkých Žernosek, Michalovic, Malíče, Kamýka nebo Libochovan je mnohem aktivnější a pro občany toho opravdu, ale opravdu dělá mnohem víc. Ale to by tady museli být opravdoví (hlavně mladí) patrioti. A zjistil jsem, že jich tady je opravdu, ale opravdu velmi málo... Škoda...

Ivan Sobotka

UPOZORNĚNÍ PRO OBČANY OBCE: Od 14.12.2020 dochází k úpravě úředních hodin pro veřejnost: Pondělí: 8:00-17:00 hodin. Středa: 8:00-17:00 hodin. • Prioritou je s ohledem na minimalizaci možnosti šíření nákazy upřednostnit písemný, elektronický či telefonický kontakt před osobním kontaktem. • Vstup do budovy je umožněn pouze s rouškou nebo jiným zakrytím úst a nosu. • U vstupu na obecní úřad je připravena dezinfekce rukou.